

16

Teaterforeningen
Aarhus Theaters Skuespilpersonale.

Program

»Den indbildte Syge«

— Komedie i 3 akter af Molière —

Iscenesættelse: Gunnar Lemvigh

Dekoration: Ivan Mogensen

PERSONERNE:

Argan	Gunnar Stryhn
Bèline, Argans anden kone.....	Jytte Ibsen
Angèlique } Argans døtre	Lillian Tillegreen
Louison }	Anne Grete Hilding
Beralde, Argans broder	Sigvald Larssen
Gléante, Angéliqués tilbeder.....	Ove Steen-Müller
Dr. Diaforius, læge	Karl Stegger
Thomas Diaforius, hans søn.....	Paul Hagen
Dr. Purgon, Argans læge	Holger Perfort
Fleurant, apoteker	Elo Wittkower
Bonnefoi, notar	Knud Hilding
Toinette, tjenestepige.....	Lene Poulsen

— Stykket foregår 3 på hinanden følgende dage —

Længste ophold mellem 2. og 3. akt.

»Den indbildte Syge«

Molières lystige komedie opførtes første gang den 10. febr. 1673 og Molière, som da var 51 år gammel, spillede naturligvis selv den store hovedrolle som Argan. Han var på det tidspunkt faktisk dødssyg og tilige sjælelig forpint af en del modgang. Des mærkeligere virker det, at han netop i denne komedie driver den syndigste halloj med sygdom og død og håner både lægevidenskaben og lægerne, som i virkeligheden ikke har den mindste medfølelse med de syge og deres lidelser. Man skulle tro, at denne komedie var skrevet af en bomstærk mand, der i tillid til sig selv kaster lægemidlerne i vasken og lægerne ned ad trapperne.

Og dog vidste han, at han gik på gravens rand. Men han var kunstner og digter nok til at øve sit kald til det sidste uden at give op og skrev — med døden for øje — sit livs måske lystigste komedie, spillede selv i den og fik stormende succes både for sig selv og sit stykke.

Ved premiøren gik det endnu an. Men ved den fjerde opførelse gik det galt. Han var ikke til at formå at aflyse forestillingen, og han gennemførte sin rolle. Men da han i 3. akt lå i lænestolen og fingerede død, skal det have været højest uhyggeligt for hans medspillende at se, i hvilken grad han virkelig lignede en død. Lidt efter fik han krampetrækninger; men han søgte at skjule det under en forceret latter. Til det sidste holdt han ud, og publikums bifald har brust ned over ham.

Men efter forestillingen brød han sammen. Han blev bragt til sit hjem, hvor han lagdes i seng, og en time efter under et voldsomt hosteanfald opgav han ånden og var død. — Er historien lidt trist? Nu, vel — lad den ikke skygge over den fornøjelse, der venter os. — Det ville bedrøve Molière. Hans værk sprudler lige frisk og dybt komisk — nøjagtigt 278 år efter hans død.

(Frit efter: Karl Mantzius: Molièretiden [1904].)